

عنوان مقاله:

تحلیل ویژگی های مکانی - زمانی گسترش شهری مناطق شهر شیراز در بازه زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۱

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 6، شماره 11 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعید امانپور - دانشگاه شهید چمران

سمیه غلامی - دانشگاه شهید چمران

فرحناز غفارزاده - دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

یکی از عملیات ضروری در مطالعات جغرافیایی شهرها، تجزیه و تحلیل رشد شهری با استفاده از داده های زمانی- مکانی میباشد. در این زمینه می توان با استفاده از شاخص های آماری، گسترش افقی و رشد شهرها را اندازه گیری نمود. هدف اصلی این مقاله دیده بانی رشد شهری برای مناطق ۹ گانه شهر شیراز در بازه زمانی ۸۵ تا ۹۱ و کمی سازی درجه آزادی رشد شهری، درجه گسترش افقی بی رویه شهری و درجه خوب بودن رشد شهری است. به این منظور، از آزمون کای اسکور پیرسن برای بررسی درجه آزادی شهر و از آنتروپی شانون برای تعیین درجه اسپرال شهری استفاده شده است و در نهایت درجه خوب بودن رشد شهری بررسی گردید. نتایج نشان می دهد که درجه آزادی کلی رشد شهری برای کل شهر بالا می باشد. در دوره زمانی ۸۸ تا ۸۹ رشد ساخت و ساز مشاهده شده از رشد ساخت و ساز موردانتظار پایین تر است و نیز در منطقه ۱، رشد مشاهده شده با رشد موردانتظار در ساخت و ساز شهری برابر می باشد. آنتروپی شانون کلی نیز با در نظر گرفتن کل شهر بیانگر متمرکز بودن آن می باشد و در نهایت آنالیز درجه خوب شهری، نشان می دهد که رشد شهر شیراز در دوره زمانی مذکور مطلوب بوده است و میزان آن در همه مناطق مثبت می باشد.

کلمات کلیدی:

اسپرال شهری، مدل آنتروپی شانون، درجه آزادی شهری، GIS، شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756544>

